

há esquella que serveix d'avís à dos dependents que hi trevallen, á fi y efecte de que quan l'amo ó la mestressa tenen de menesterlos han de fer no més que tocalsi una mica l'esquella pera que baixin tot seguit. Ho teniu ben entés? donchs apa, quin es el de la colla que la vol estirar? ¿tu?.....

--Sí, jo,—vaig dir—ja sabeu qu'en aquests cassos soch l'únich, perque de petit ja resultava ésser el cap-devanter de la colla almenys quan se tractava de molestar y de passo perjudicar al pacífich vehinat.

—Arriba, aquí la tens; tócalcelsa dugas ó tres vegadas y quan els sentis venir recula y vina cap aquí áls corredossos que ja'ns hi trovarás.

Tal dit, tal fet; á la segona vegada d'estirar la cordeta y quan menys me creya ser sorprés per algú, em trovo en els nassos del *Comendador*, dich, del sereno del barri, que al primer deuvosguart que'm dona es un cop de *xuxu* en el meu *hongo*, que de no portarlo, el meu pobre cap em queda com una magrana esberlada.

La sort encare'm protegía, puig que si m'arriva á badá'l cap tenia á ca'n Sitjes á quatre passos y éll com á individuó de la Creu Roja podia prestarme'ls primers auxiliis. Y, aquell *pájaro nocturno*, sense donarme cap clase de satisfacció em dirigeix aquestas paraulas: avuy t'escapas aixís, pró lo qu'es un altre día no dormirás pas á casa teva.

Al sentir aixó volia defensarme com un sol home, pró, al moment observo qu'está *nublado* y vaig créurer més convenient anarmen cap á casa, que no fos cas qu'una *tempestat* me deixés fet un «ecce homo».

Y sens contradirlo ni d'una paraula agafó á l'*infortunat hongo*, que pobre, no semblava'l mateix; alló va ferme l'efecte d'una caldera sense cul.

Y sens altre novetat arrivo á casa y á la primera providencia vaig administrarme una copeta d'aigua naf pel susto. Es alló d'*hombre prevenido*.....

Y al punt de la una em trovo demunt del catre dihent arrant de llavis: dorm am tota tranquilitat qu'el percans d'aquesta nit haurá quedat mort en el lloch del *suceso*; tot perque'm vaig créurer qu'aquell *pájaro nocturno* no m'havía conegut.

Am tot aixó faig una estremitut, em baixan las parpellas y..... aquí'm quedo adormit!.....

Cihottet-y-bilis.